

Et kort øjeblik bliver ventilatorviftens rytmiske brummen overdøvet af hans prust og hendes latter. Så fortsætter sengefjedrene deres muntre knirken. I det duftende mørke udenfor spiller cikaderner op under månens segl. I de sorte skygger under træerne afslører et par små, orange cigaretgløder de bevæbnede mænds tilstedeværelse.

I Colombias frodige grønne skove ulmer krigen. Det har været i mere end en generation nu, og det er en livsform.

Kokain, bortførelser, løsepenge, forsvindinger. "War on Drugs", kampen mod de kapitalistiske undertrykkere, kampen mod de kommunistiske djævlé, kampen mod kriminalitet, kampen for overlevelse. Eksempler statueres, fjender og forrædere straffes, mistænkte forhøres og kastes bort som ødelagt legetøj. Et hav af grusomheder begås, de fleste af dem retfærdiggjort af fjendens grusomhed, i en årtier gammel ond cirkel.

Men ét er mishandling, et andet er, hvad det gør ved de som deltager. Tortur er ikke blot en kort, skarp smerte, det bliver til et mørkt spejl, der forvrænger forholdet mellem mennesker. Herom handler scenariet, om såvel ofre som bødler, før og efter.

"Tortur" er et sensuelt, skummelt opleve-scenarie inspireret af danske con-scenarier fra halvfemserne. Det fokuserer på konsekvenserne af grusomhed snarere end de grusomme handlinger i sig selv, på at uhyrligheder begås af mennesker, ikke ansigtsløse monstre. Det handler om de ting ved torturen, som Hollywood for det meste skjuler bag brave helte, feje skurke og tikkende bomber. Synes du at film som "Deer Hunter" eller "Full Metal Jacket" er spændende, rummer "Tortur" tre timers spændende spil for dig.

Velkommen til.

Her er et par noter til "sikkerhedsforanstaltninger". Normalt holder spillerne til to karakterer, der taler sammen, hinanden i hånden. Hvis du har brug for lidt mere afstand i spillet, kan du signalere det ved at bryde den fysiske kontakt mellem hænderne. Hvis det stadig ikke er nok, kan du løfte håndfladerne op foran dig for at signalere, bak lige lidt væk. Dette kan gøres af alle ved bordet, ikke kun folk med karakterer i kontakt. Det næste skridt er at sige "cut", hvilket afbryder scenariet indtil videre. Det kan også gøres af alle, men lad være med at gøre det, medmindre du virkelig føler dig presset! Det er ikke bare en lille timeout, det er en afbrydelse. Endelig kan spilleder kalde "defensivt spil", hvis nogen spolerer spillet med overdrevet distancerende spil. Sker det, så ret ind eller tag sætningen forfra, hvis dét er hvad spilleder beder dig om.

Første sæt: Far og søn

Scene 1: Synspunkt.

Sted: Pablo Carlos lille landsted langt, langt ude på landet i det sydlige Colombia. Alle på egnen er "mestizer", halvbloodsindianere.

Pablo er i trediveerne, og far til Mateo på ca. 10. Pablo er coca-bonde, og det har trukket ham og hans familie op fra den totale fattigdom til noget, der mindede om velstand. Men næppe havde familien fået bil, TV og generator, før hæren og amerikanerne ("rådgivere"), som var kommet til området i hælne på et stort, nyt vejprojekt som et amerikansk firma udfører, kom og brændte coca-markerne af. Det var to år siden. Så var der gæld, men ingen penge, og ingen benzin. Så da Pablos kone og Mateos mor Dorita for halvandet år siden fik blindtarmsbetændelse, stod der en udmærket bil, som ikke kunne køre hende til klinikken. Hun døde under svære pinsler. Det var slemt for Pablo men værre for lille Mateo. Nu er familien kommet på fode igen, sådan da, men Pablo er begyndt at dyrke coca igen og spionere for FARC.

Pablo sidder i stuen og hører radio, da Mateo kommer hjem fra skole og er ked af det. Han er blevet drillet af naboens hr. Arturo Pardos to knægte Roberto og Geraldo, der har taget hans fine kondisko.

Tid: Ca. seks minutter.

Din mission: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal

komme med beskrivende udsagn, der giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. I denne scene har du også lov til at komme med udsagn om karakterernes indre liv, dvs. at du rent faktisk må fortælle, hvad en karakter føler om et eller andet.

Scene 2: Federico Weiss, bøddel.

Sted: Federicos og Malenas lejlighed, i en forstad i det nordlige Colombia.

Federico er colombiansk soldat i reserven (industrigartner i civilen), for to uger siden kommet hjem til konen på en måneds orlov, men er udstationeret i en enhed, skal beskytte et vejprojekt, som det amerikanske firma APEC er ved at udføre. Federico er lavere middelklasse, i slutningen af tyverne, gift med den lidt yngre Malena, de prøver nu at få børn. De er troende protestanter (lutheranere, de mødtes for øvrigt i kirken), usædvanligt i det meget katolske Colombia.

En kvindelig amerikansk ingeniør og et par arbejdere blev kidnappet, og i forbindelse med undersøgelsen blev en del lokale tilbageholdt og afhørt, fordi angrebet næppe kunne have fundet sted uden lokal hjælp. Selve forhørerne blev forestået af amerikanske "militærrådgivere" (CIA-agenter), men inden da fik Federico og en håndfuld andre soldater

besked på at "blødgøre" de tilbageholdte hen over ca. en måned. Der var ingen præcise ordrer fra rådgivere eller officerer, men meningen var klar nok. Efter lidt tøven gik soldaterne i gang, og deres vrede over den konstante fare for baghold og bomber fik snart sat skred i tingene. På den ene side er Federico overbevist om, at de tilbageholdte enten var grusomme terrorister eller tav stille om dem, men på den anden side har han ikke haft det godt med "blødgørelsen", selvom han rationelt betragter det som nødvendigt for sit lands sikkerhed. I særdeleshed var der én tilbageholdt (Pablo Carlos, men Federico husker nu ikke navnet), som Federico ikke kan slå ud af hovedet, efter at deres øjne mødtes én enkelt gang.

Federico Weiss er troende kristen, og når han beder, taler han med Gud. Nu, hvor han har været hjemme i to uger og er faldet lidt til ro, har gentagne mareridt om bonden, hvis øjne han ikke kan glemme, fået ham til at beslutte sig for at fortælle Gud om sine oplevelser. Gud ser jo alt, så Federico er så ærlig, han overhovedet kan, omkring sine oplevelser og følelser. Disse er kort fortalt, at Federico tror på kampens nødvendighed, men ikke kan forlige sig med grusomheden, selvom den forekommer praktisk nødvendig.

Det er lørdag formiddag, og i køkkenet er Malena ved at lave mad. Federico sidder inde i stuen og beder.

Tid: Otte minutter. Din mission: Brug ca. fire minutter på at fortælle Gud om dine sorger, oplevelser og gerninger. Om hvad du gjorde ved manden, du ikke kan glemme. Selvom han var terrorist. Måske. Men hvad havde Federico været med til at udsætte denne mand for, udover søvnmangel og almindelige tæv? Vælg to af de følgende fire.

- * Satte Federico en Schæferhund til at bide ham i benene?
- * Fingerede Federico en henrettelse med sæk over hans hoved og en pistol mod nakken?
- * Tvang Federico ham til at æde sin egen afføring?
- * Tvang Federico ham og flere andre til at onanere foran hinanden, mens de blev kaldt for "bøssekarle" af en kvindelig soldat?

HUSK: Efterretningsfolkene gav ordren til at blødgøre, og kom med hentydninger, men soldaterne fandt selv på detaljerne.

Når du er sammen med din Malena, skal du bare klynge dig desperat til jeres hyggelige frokost.

NB: Det er ikke meningen at Federico skal bryde sammen og fortælle Malena alt!

Scene 3: Observatør.

Sted: Pablo Carlos lille landsted langt, langt ude på landet i det sydlige Colombia.

Efter at have været tilbageholdt i tre måneder blev Pablo løsladt uden forklaring eller undskyldning, og han har været hjemme i ca. to uger nu. I mellemtiden er Mateo blevet passet af sin tante Paca. Mateo kommer hjem fra skole og er ked af det, fordi han er blevet drillet.

Tid: Seks minutter. Din mission: Som det første skal du nævne Mateos sønderslidte kondisko. Ellers har du frit slag. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Andet sæt: En ny dag truer

Scene 1: Synspunkt.

Sted: Foran Emma Ladowicz's hus, i en nydelig forstad til Chicago, en klar, forblæst efterårmorgen.

Emma Ladowicz, ingeniør på 40, arbejder for firmaet APEC, og deltager ofte i store bygningssprojekter i Mellem- og Sydamerika. Sin ældste datter Mary på 10 fik Emma med John Ladowicz, hendes livs kærlighed, som også var ingeniør og rejselysten, men som døde i en ulykke, da Mary var to. Emma blev trøstet af den noget mere bofaste Allan, med hvem hun fik Cathy og blev gift. Allan havde det dog svært med rejserne, og kunne ikke rigtig konkurrere med mindet om John (som da også er Marys afgud). De blev mindeligt skilt forrige år, og de bor nu i den anden ende af byen. Emma og Mary tog Johns navn igen.

Emma er ved at sende sin ældste datter Mary på ti år i skole. Mary er lidt morsyg, og ængstelig over at Emma i næste uge skal til Colombia for at arbejde på et vejprojekt. Skolen ligger lige nede for enden af vejen, og Emma vil have Mary til at gå selv.

Tid: Fire minutter. Din mission: Du har frit spil. Husk: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal komme med beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. I denne scene har

du også lov til at komme med udsagn om karakterernes indre liv, dvs. at du rent faktisk må fortælle, hvad en karakter føler om et eller andet.

Scene 2: Pilar Rodriguez, relation.

Sted: Ved et lejrål i en FARC-lejr i en bjergrig egn i det sydlige Colombia, om aftenen.

Pilar er en ung kvindelig FARC-rekrut på nitten, som er løbet væk og har sluttet sig til revolutionshæren for at tjene sin fattige bonde-familie bedre her, end hun kunne ved at arbejde sig i smadder på gårdens stenede jorder. Nu er hun blevet udvalgt til at være fangevogter for nogle af de rige folk, som FARC holder som gidsler for løsepenge. Pilar er blevet føt hos den seksten år ældre veteran og fangevogter Luisa Vera, som Pilar ser ret meget op til.

Pilar er en vred idealist, med et raseri der brænder i maven på hende over to mindre søskende, døde af sygdom, som dårlig høst havde gjort dem sårbare overfor. Hun er ganske parat til at udøve vold mod folk, hun kan holde ansvarlige for den slags, men egentlig er hun ret uskyldig, og kaster sig ud i guerillalivet som et herligt eventyr. Hun flirter noget med en sød jævnaldrende knægt og FARC-rekrut ved navn Oscar, selvfølgelig også en af de revolutionære.

Nu sidder Pilar med Luisa ved lejrålet med en

kedel kaffe og snakker, og Luisa er ved at afsløre hemmelighederne ved at være fangevogter.

Tid: Ti minutter. Din mission: Du skal være en opmærksom og lidt naiv tilhører for Luisa, som vil retfærdiggøre sig selv og sin gerning. Spørg gerne lidt kritisk, men accepter svarene. Få nævnt Oscar en enkelt gang, og ikke lige med det samme.

Scene 3: Observatør.

Sted: Foran Emma Ladowiczs hus, i en nydelig forstad til Chicago, en regnfuld efterårs-eftermiddag.

Mary er nu tretten år gammel. Hendes mor, Emma, kom hjem for otte måneder siden, efter to år som gidsel. Nu er det Mary, som tager sig af Emma. Allan har i mellemtiden giftet sig igen, med en kvinde ved navn Crystal. Lillesøster Cathy bor hos dem. Forsikringen har betalt for en del medicin og terapi, men Emma har brug for mere. Ikke desto mindre, i eftermiddag skal Emma af sted til den sidste terapi-session, forsikringen rækker til. Mary er ved at sende hende af sted.

Tid: Seks minutter. Din mission: Beskriv først (kort) vejret, og bestem hvor meget det regner. Derefter skal du kort beskrive de to personers ansigter, og så har du frit spil. Husk: Som observatør skal du levere konkret beskrivelse, der giver kulør og dybde til scenen, og du må ikke bruge metaforer eller værdiladede tillægsord.

Tredie sæt: Forgiftet elskov

Scene 1: Miguel Marquez, offer, før.

Sted: Maria og MIGUELS soveværelse, i deres hus i udkanten af en mindre provinsby i det sydvestlige Colombia.

Miguel Marquez er en venstreorienteret lokalpolitiker i det sydlige Colombia. Han er niogtredive, og gift med Maria Silva, en ligeledes politisk bevidst skolelærer på tredive. Hun har beholdt sit eget navn (for hun er feminist), men de er skam gift. Det har de været i tre år nu, og der er ingen børn, men de prøver. Miguel er som ordentlig venstreorienteret også feminist, og karismatisk og udadvendt og mandig til fingerspidserne. Politisk har han arbejdet for forsoning mellem de stridende parter i den colombianske borgerkrig, højre og venstre, både militante og fredsommelige. Han er ikke mindst motiveret af, at Marias ti år yngre lillebror Oscar kæmper for marxist-guerillaen FARC og vil få svært ved at komme hjem uden forsoning. Selvom Oscar er en ballademager, savner Maria ham meget.

Men alt det er ikke så vigtigt lige nu, for Maria og Miguel er i seng med hinanden, og ikke for at sove! De to har meget til fælles, ikke mindst at de er fantastiske sammen. Det slår gnister, når de har sex!

Tid: Fem minutter. Din mission: Udspille en hed sex-scene med Maria. Det skal være eksplicit erotik, der viser os et lykkeligt og velfungerende sexliv i fuldt flor. Vogt jer for porno-klichéer, der

skal ikke være noget latterligt eller plat over det. Maria har bryster, ikke patter! Hold jer også fra at tage anatomi-leksikonnet i brug. Det hedder lem og skød/skede, ikke penis og vagina. Det er muligt, at du kommer til at krydse køn i denne scene, og det er helt OK, det er bare endnu en udfordring til fantasien. Således skal du spille: Når det fortælles, hvordan Miguel bliver kærtegnet, skal du først komme med et udsagn om, hvordan han helt konkret reagerer, og derefter med et udsagn om, hvorledes han gengælder kærtegnet, hvilket giver Maria et kærtegn at reagere på, og så videre. Scenen starter ved slutningen af forspillet og slutter med at de kommer. Gør I det godt, bør der være høje puls-tal omkring bordet!

Scene 2: Synspunkt.

Sted: En lun aften, uden for en gammel kaffe-fabrik, hvis kælder huser et uofficielt detentionscenter, et sted i det sydvestlige Colombia.

På en bænk sidder den brutale, bitre gamle vagtværnsmand Vicente Gonzalez i olivengrønt og den glødende idealistiske unge politimand José Pérez i sit jakkesæt og venter på ordrer fra politikaptejnen Manuel Verdi, der står for uofficielt efterretnings-samarbejde med tidligere paramilitære højrefløjsfolk. Gonzalez og Pérez har igennem den sidste uge mishandlet "kommunisterne" Maria Silva og Miguel Marquez, som nu er blevet forhørt af egentlige eksperter, og sidder i fabrikkens kælder

og afventer deres skæbne. Vagtværnsmanden og politimanden foragter hinanden inderligt for henholdsvis afstumpethed og selvgodt hykleri, men er nødt til at holde en facade af høflighed.

Tid: Ti minutter. Din mission: Først skal du beslutte, hvem af de to mænd, der stod for at torturere Miguel Marquez (den anden stod for Maria). Dernæst har du som synspunkt frit spil. Husk: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene noget om scenen. Du skal komme med beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. I denne scene har du også lov til at komme med udsagn om karakterernes indre liv, dvs. at du rent faktisk må fortælle, hvad en karakter føler om et eller andet.

Scene 3: Miguel Marquez, offer, efter.

Sted: Et rodet lille soveværelse i en storby et sted uden for Colombia.

Miguel Marquez, halvandet år senere. Både Miguel og Maria overlevede torturen. De flygtede ud af landet og er nu sammen igen, i eksil. Deres liv er knust, deres kærlighed er det eneste de har tilbage, og det holder de fast i, hver især. Da sex i høj grad var en af grundpillerne i deres forhold holder de også fast i det, af såvel nostalgi som frygt for at deres forhold skal gå i stykker uden.

Men det bliver ikke helt som før.

Tid: Seks minutter. Din mission: Vælg en af de to nedenstående reaktioner på overgrebene, men UDEN at diskutere det med nogen. Vi skal se det i praksis.

*** Dissociation**

For at overleve trak Miguel sig ind i sig selv, og optrådte som en uengageret tilskuer til rædslerne. Nu kan han bare ikke holde op igen. Han klynger sig til vaner og rutiner, og kører en konstant indre monolog, der lyder: 'Her er Miguel, der køber ind. Her er Miguel, der vasker op. Her siger Miguel "Jeg elsker dig" til sin kone. Her tager Miguel BHen af hende...' og så videre. En anden lille stemme skriger bare. Tilskueren føler intet, for han frygter at smerten ville slå ham ihjel, hvis han rørte ved den. Selv udtryk for følelser kommer ud pansret som vane og konvention. Dog hænder det at der opstår sprækker i pansret når noget trænger sig på, så han ikke kan affeje det. Så trækker han sig frygtsomt tilbage i sig selv.

*** Aggression**

Miguel er en tikkende bombe af raseri, mod sig selv og verden. Specielt alt seksuelt minder Miguel om ydmygelsen og magtesløsheden. Uden helt at have kontrol over det involverer han vrede og fornedrelse i alle seksuelle handlinger. Mild vold, banden og svovlen, rasende dominans. Bagefter

føler han sig bare kold og syg, og skyldig over ikke at kunne elske Maria, som hun fortjener.

Den reaktion, du har valgt, skal du spille ud i scenen. Og det skal være klart, i det mindste for spilleder, der véd hvad mulighederne er, hvilken en du har valgt. Som før starter vi ved slutningen af forspillet, og slutter enten ved at nogen kommer, eller at samlejet bliver afbrudt. Og husk, at skadet som han er, så elsker Miguel sin kone, selvom det ikke har nemt ved at komme ud.

Fjerde sæt: Samvittighed

Scene 1: Pilar Rodriguez, relation.

Sted: En græsklædt bakkeskråning uden for en FARC-lejr i det sydlige Colombia.

Ja, dette er den samme Pilar som hende fra andet sæt. Hun har vogtet en håndfuld gidsler i et par måneder, men når der er en gruppe er det vist ikke så nødvendigt at anvende Luisas grusomme metoder. Lidt gentagelse: Pilar er en ung kvindelig FARC-rekrut på nitten, som er løbet væk og har sluttet sig til revolutions-hæren for at tjene sin fattige bonde-familie bedre her, end hun kunne ved at arbejde sig i smadder på gårdens stenede jorder.

Pilar er en vred idealist, med et raseri der brænder i maven på hende over to mindre søskende, der er døde af sygdom, som dårlig høst havde gjort dem sårbare overfor. Hun er ganske parat til at udøve vold mod folk, hun kan holde ansvarlige for den slags, men egentlig er hun ret uskyldig, og kaster sig ud i guerillalivet som et herligt eventyr. Hun har gennem noget tid flirtet med en sød jævnaldrende knægt ved navn Oscar, selvfølgelig også en af de revolutionære. Nu er de taget ud og spise frokost med en kurv. Oscar vil vist gerne i bukserne på Pilar, hvilket hun er lidt smigret over, for Oscar er køn og charmerende, men det bliver ikke lige nu. Hun skal lige beslutte sig til, om hun er forelsket i ham eller ej. Ikke at hun ikke ville gå i seng med ham alligevel, hun er jo ikke borgerlig, vel? Men hun skal lige tænke sig om.

Tid: Seks minutter. Din mission: Flirt med Oscar, men lad være med at love ham noget. Lad være med at udpensle grusomme detaljer fra Luisas lektioner, kom højst med antydninger af at du ved hemmelige ting, hvis du har lyst. Vær ung og eventyrlysten.

Scene 2: Synspunkt.

Sted: På asylembedsmanden Martin Vollers kontor, i et eller andet vestligt land.

Her prøver den fattige bonde Arturo Pardo fra det sydlige Colombia at overbevise Martin Voller om, at han skal have asyl fordi han er blevet forfulgt af både politiet og FARC. Han aner ikke hvorfor, for han har ikke arbejdet for nogen af siderne. Fordi begge parter var efter ham, er han flygtet. Hans kone Sarah og to sønner Roberto og Geraldo bor nu hos en fjern tante i et slumkvarter i Medellín, men Arturo mente at hans tilstedeværelse bragte dem i fare. Arturo er blevet pint af Oscar og en flok efterretningsselever, som træning i tortur.

Det er ikke fordi Voller er noget særlig ondsindet menneske, han har bare hørt så mange skrækhistorier og søforklaringer, at han har ekstremt meget hård hud på sjælen. Voller er i starten af halvtredserne, mens Pardo er midt i fyrrerne, men Pardo er langt mere slidt.

Tid: Tolv minutter. Din mission: Du skal levere et synspunkt, så du har ret og pligt til at mene no-

get om scenen. Du skal komme med beskrivende udsagn, som giver kulør og dybde til scenen, og hvert udsagn skal indeholde enten en metafor, eller en værdi-dom i form af et ladet tillægsord, positivt eller negativt. Du har i denne scene ikke lov til at udtale dig direkte om karakterernes indre liv, men du kan nævne ydre omstændigheder, som antyder det. I øvrigt har du frit slag, der skulle være nok at tage fat på.

Scene 3: Nicole Winter, relation.

Sted: En strandcafé i det sydlige Californien, en lun aften.

Nicole Winter er en af den slags unge kvinder, som gerne ville frelse verden, kramme al smerten ud af den, hvis hun kunne. Hun er i øvrigt også medicin-studerende, målbevidst og lynende intelligent, foruden ret køn.

Hun har en udpræget svaghed for håbløse tilfælde, og nu har hun fundet et glimrende et af slagsen, nemlig Oscar.

Han er chokoladebrun, lækker og en meget smuk mand. At han også er tydeligt hjemsoget af fortidens spøgelse, gør ham bare så meget mere tiltrækkende. Hun er stødt ind i ham et par gange, har fundet ud af hvor han arbejder (i køkkenet på et hotel, hendes onkel bestyrer), og de har flirtet lidt med hinanden.

Da han ikke gjorde noget videre, og hun er fascineret, har hun nu fået inviteret ham med ned på en

hyggelig lille strandcafé, hvor de kan komme til at snakke sammen for alvor.

Selvfølge har hun takt nok til ikke bare at spørge: "Og hvad er så din hemmelighed?", men nu vil hun prøve at få det listet ud af ham, så hun kan hjælpe ham. Hun har på fornemmelsen at han har været offer for en frygtelig ugering, at nogen har gjort noget virkelig slemt ved ham.

Tid: Ti minutter.

Din mission: Vær charmerende og gavmildt selskab samtidig med, at du graver diskret efter hans hemmelighed. Og for øvrigt, prøv at anlægge attitude, talemåder og den slags, så vi kan kende forskel på Nicole og Pilar.

Dette er scenariets sidste scene, så skal der spilles frem til en konklusion, er det nu. Grib de bolde, de andre sender i luften. Du er i høj grad scenens forankring.

